

RÅD TIL REJSEN

Rejseinfo: Fly fra København til Havana koster fra kr. 4.800 retur. Adskillige danske bureauer tilbyder pakkerejser til Cuba, og flere af dem kan arrangere privat indkvartering.

Rejsetidspunkt: Cuba kan besøges året rundt. Der er dog risiko for regn og orkaner mellem juni og november.

Visum: Skal arrangeres hjemmefra og koster for danske statsborgere 585 kr. (bemærk dog, at prisen er højere, hvis man rejser via USA).

Overnatning: Casa particulares koster typisk 30-40 dollars pr. nat pr. person. Hoteller koster fra 50 dollars per nat. På casa particulares uden for hovedstaden tales der typisk kun spansk.

Lokaltransport: Offentlige busser i Cuba er vel fungerende og kører til tiden. En busbillet fra Havana til Viñales koster 12 dollars. Det er også muligt at leje bil og køre selv i den sparsomme trafik. Under 50 ud af hver 1.000 cubanere ejer en bil, og op imod hver tredje bil i bilparken udgøres fortsat af restaurerede amerikanske dollargrin.

At besøge Cuba er som at tage på caribisk frilandsmuseum

Tag med til landet, der byder på perfekt rullede cigarer, stærke cocktails, og gamle amerikanyebiler. Og hvor en del af attraktionen er, at alt er ved det gamle.

TEKST OG FOTO: JAKOB ØSTER

Dominospillende mænd hygger sig på gaden i Havana.

Hasta la Victoria Siempre,” udbasunerer det enorme vægmaleri under Che Guevaras ikoniske portræt, der troner over revolutionspladsen i Havanas midtby. Gennem ruden i en ældgammel taxa får jeg de første glimt af de mennesketomme gader i Cubas sparsomt oplyste nat.

”Altid frem mod sejren,” betyder ordene på facaden. Og sejr blev det som bekendt til for Che og Fidel Castro, da de tilbage i 1959 under den cubanske revolution smed hærchefen Batista på porten og erklærede landet for den socialistiske republik, der stadig består.

Omkring mig dominerer gamle amerikanyebiler af mærkerne Chevrolet, Ford, Pontiac, Buick, Dodge og Plymouth nu gadebilledet. Nypolerede old school-flydere holder parkeret i forfaldne kolonistilsgader nærmest blottet for trafik.

Så snart han havde gennemført revolutionen indførte ”El Comandante” ellers forbud mod import af biler fra netop den tidligere amerikanyes besættelsesmagt. Men de 60-80 år gamle vintagebiler her i gaderne havde man altså forinden nået at indføre og nu holder snildfingrede lokale mekanikere på imponerende vis den bedagede bilflåde operationel.

Casa Habana

Mit omtrent ugelange ophold i Cuba har jeg planlagt skal bruges på at tage lokalbusser mellem Havana og tobaksbyen Viñales med indlogering undervejs på lokale *casas particulares*, privat indkvartering i cubanske hjem.

Mit hovedstadslogi i hjertet af Havanas gamle midtby hedder Casa Habana og er mit første af

Nypolerede old school-flydere holder parkeret i forfaldne kolonistilsgader nærmest blottet for trafik.

sådanne *homestay*. Det byder på en opholdsstue med friske liljer, antikke lysekroner, renæssancekunst på væggene og gamle håndbetrukne stole, og det hele ligner noget, der er en dronning værdig. Her er fællesspisning og en hyggelig tagterrasse med mojitos til blot et par amerikanyes dollars.

Og selv om stedet med sine adskillige værelser desværre minder noget mere om et hotel end om traditionel, privat indkvartering er det med de mange flinke rejsende og en placering lige midt i Havanas historiske bydel nu ikke så tosset endda.

Gennem den gamle by går jeg de næste dage rundt blandt livsglade mænd, der i netundertrøjer spiller domino på borde opstillet midt i de smalle gader. Jeg har timet mit besøg, så jeg er her på valentinsdag, hvor kærestepar *galore* spankulerer langs strandpromenaden El Malecon.

Forbi dem på strandvejen cruiser utallige skinnende amerikanyes skuder – flere af dem med smilende, nygifte brudepar på bagsædet. Bilernes chauffører kaldes kærligt for *Boteros* – båds-mænd – og når de kæmpestore biler roligt flyder forbi, er det nemt at se hvorfor.

Foran slidte bygninger med afskallende maling trutter gademusikanter i trompet og spiller guitar, kunstnergrupper går på stylder og her er et leben, en folkelighed og en livsglæde, som minder om en verden af en anden tid.

Min frokost køber jeg i et *pequeño local* – en lille restaurant, hvor en ældre dame sælger pizzastykker direkte gennem vinduet i sit private hjem. Det er noget af det eneste, der kan købes for lokale cubanyes pesos, og på den måde koster mit mellemmåltid mig kun et par kroner.

Med lokalbus til Viñales

»Skal I også med bussen til Viñales?« spørger bagagefordeleren på busstationen i Havana på spansk de to unge turister, der står lige bag mig i køen. Kvinderne smiler og nikker, hvorefter en hårdtarbejdende mand går i gang med at laste bussen.

Lidt senere finder jeg ud af at pigerne er på vej til Trinidad, og altså ikke skal med den bus, som både jeg og deres bagage er på vej ombord i. I allersidste øjeblik før afgang når kvinderne, der ikke taler et ord spansk, dog til alt held at få omfordelt deres habengut.

Lidt senere tjekker en kontrollør min busbillet. Billetten, som jeg har købt et par dage forinden, ligner noget, der er udskrevet på pergamentpapir på en skrivemaskine i min tipoldemors kælder.

Efter et par dage i en svedig lomme er næsten alt blækket forsvundet. Da jeg rækker den til kontrolløren ligner han én, som jeg lige har rakt en brugt Kleenex. Selv om cubanyer er blandt klodens hjerteligste mennesker, er regler nu engang regler, og jeg må på stedet hoste op med yderligere 12 amerikanyes dollars for en ny og læsbar billet.

Da jeg når frem til Viñales, imødekommer regionen alle mine forestillinger om et tropeparadis. Byen ligger omgivet af rå bjerge og uendelige grønne tobaksmarker. Under den knaldblå himmel kører jeg på udflugter på min lejede mountainbike: En bedaget svend, der til alt held kan mønstre 24 gear, som der ofte er brug for undervejs på mit tropernes svar på en bjergetape i Tour De France.

Staten regulerer, hvilke måltider der må tilberedes til turister i private hjem.

► *Vaqueros* – cowboys – med heste og lassos rider rundt i landskabet og undervejs bliver jeg inviteret indenfor af en hjertelig tobaksbonde, der hedder Ramon. Cubas cigarer er kendt som verdens bedste og en af landets tre vigtigste eksportvarer.

Ramon fortæller mig lidt om fremstillingsprocessen, inden han foran tørrende tobaksblade på sit lager tænder en ordentlig havaneser.

Hos Miriam og Manolo

Her i Viñales bor jeg i modsætning til i hovedstaden på et aldeles traditionelt *casa particular*. Et lejet værelse med egen indgang hos det charmerende ægtepar Miriam og Manolo. Hver dag drikker vi kaffe på verandaen, og jeg hilser på naboen Javier, der kommer forbi med sin tørre humor og sin lange cigar. Imens gynger Miriam i sin gyngestol omgivet af sine børn og børnebørn. Det er ren landsbyidyl og mange gange hyggeligere end at bo på et sterilt hotel med en masse stjerner.

Måltiderne spiser jeg inde i ægteparrets stue, og hver dag øver jeg mit spanske ved at tale i timevis med Miriam. Hun synes, at Fidel var "el mejor" – "den bedste" – »fordi han bankede amerikanerne, var utrolig intelligent og gjorde det godt for landet«. Hun fortæller, at »alle i Cuba kan læse og skrive«, og påstår »at der er flere læger her i landet end på hele det afrikanske kontinent«.

Miriam fortæller endvidere, at hun udover at

Cuba stoppe de importen af amerikanske biler efter revolutionen i 1959.

Gademusikanter på El Malecon i Havana.

betale et fast månedligt beløb til staten for at drive sit gæstehus, også skal betale 10 pct. af hver måneds omsætning.

»Det husker alle gæstehusejere dog ikke altid,« siger hun med et lumsk smil.

Til sidst beretter hun, at staten regulerer, hvilke måltider der må tilberedes til turister i private hjem. At servere hummer – selv om det i Cuba er en udbredt og let tilgængelig råvare – er eksempelvis strengt forbudt.

Med en sådan regel kan staten nemlig sikre, at udlændinge også besøger landets restauranter.

Rom og cigarer

Flere stjerner end min beskedne private indkvartering har Hotel La Ermita, der ligger i udkanten af byen på toppen af et lille bjerg. Det har også en kæmpe svømmepøl, som dagsgæster for et par dollars kan benytte, og en fænomenal udsigt over de omgivende tobaksmarker.

Her kan man møde andre turister, som man om aftenen ved siden af de lokale latinodansere kan drikke Cubata – mørk årgangsrom og cola – og forsøge at danse kluntet udgave af salsa sammen med på byens pen Air Bar.

Tilbage i Havana besøger jeg til sidst Finca Vigia – Ernest Hemingways mangeårige cubanske sommerresidens. Her skrev forfatteren to af sine mest kendte værker: "Den gamle mand og havet" – som senere indbragte ham Pulitzerprisen – og "Hvem ringer klokkerne for".

Han var desuden et kendt ansigt på byens barer, hvor han tog for sig af landets cigarer og gode rom – sidstnævnte blandt andet i drinken Papa Doble: en Daiquiri med rigelige mængder rom opkaldt efter Hemingway selv.

»Når der er så koldt i Danmark, drikker I så jeres øller varme?« spørger min finurlige taxa-chauffør meget sigende for cubaneres tankegang, da vi for sidste gang passerer revolutionspladsen. Han fortæller også, at reformer så småt har gjort deres spirende indtog i landet. Blandt andet er det for nylig blevet tilladt at eje fast ejendom.

Cuba er langsomt på vej ind i fremtiden. ■

SÆT KURS MOD NORGE

Nyhed 3 søndags-afgange

FRA
1015,-
BIL + 2 PERS

Se flere tilbud på colorline.dk

DEN KLASSISKE RUNDREJSE ISLAND 2023

Vores
bestseller
fra 19.795,-

8 ELLER 11 DAGES RUNDREJSE

Afrejse med Icelandair fra København og Billund i perioden 22. maj – 21. august 2023

SMUKKE ISLAND – ET MINDE FOR LIVET

- Unik naturoplevelse
- Små grupper
- Lokal, dansktalende guide
- Lokalt kendskab til Island og naturen
- Høj kvalitet og service

Kunderne siger:

„Professionelt rejseselskab med personligt touch...“

Reserver nu, og betal senere.

Læn dig trygt tilbage, og vælg din afrejsedato allerede nu. Vilholdt Rejser er medlem af Rejsegarantifonden.

Vilholdt Rejser ☎ 61 71 52 06 ☎ 61 30 80 37
www.vilholdt.dk info@vilholdt.dk

